

ПРЕС КЛИПИНГ

19. април 2019.

НАСЛОВИ

**МОРАЛЕ ДА НОСЕ ЦРВЕНУ ТРАКУ КАД ИМАЈУ МЕНСТРУАЦИЈУ
Невероватне исповести жена из Србије које су преживеле торуру
посолаваца(стр.3)**

Мали: Плате у предшколским установама веће за девет одсто(стр.6)

Са родитељима најдуже живе млади Срби, Македонци и Хрвати(стр.7)

Радници Геодетског завода траже смену директора(стр.8)

**И Војном синдикату прети судбина Полицијског: Хоће да нам узму
репрезентативност(стр.9)**

МОРАЛЕ ДА НОСЕ ЦРВЕНУ ТРАКУ КАД ИМАЈУ МЕНСТРУАЦИЈУ **Невероватне исповести жена из Србије које су преживеле тортуру** **послодаваца**

Н. Говоруша

Жене у једној српској фирми биле су обележене црвеном траком око руке у данима менструације, што је био знак да су у том периоду мање продуктивне, невероватна је прича о томе каква све понижења и мобинг преживљавају жене широм Србије на свом радном месту.

Ово је заправо само једно од потресних сведочанстава о потлачености жена у Србији, које су храбро у публикацији "Жене говоре" објавиле ауторке из Удружења за радна права жена "Роза" из Зрењанина - Весна Ђорђевић, Милица Лупшор и Жељка Јоргић Ђокић. Оне су исписале странице тешких радних искусава, како својих тако и многих других радница широм Србије.

- Од нас седам активних у Удружењу, шест раде као прекарне раднице - или радимо на црно или на одређено - прича за "Блиц" Милица Лупшор, једна од ауторки и члан Удружења која додаје да је и сама радила на тешким пословима међу којима је била и једна пекара. Радно време јој је ту било од осам сати ујутру до три после поноћи!

У причама које доносе није наведено о којим се фирмама ради, али не да би се заштитили послодавци и њихова дела, већ жене које су упркос малим срединама у којима живе успеле да проговоре о ономе што су преживљавале.

- Обишле смо више од 10 места у Србији и у налажењу прича су нам помогла многа локална удружења за борбу против насиља. Многе жене, иако смо им рекли да неће бити објављено ни њихово име, ни место одакле су, нису желеле да проговоре из страха да ће неко сазнати да су то баш оне и тако добити отказ - објашњава Милица Лупшор.

Она истиче да највећи број жена које нису желеле да говоре су управо оне које поред нехуманих услова рада имају или су имале и проблем насиља у породици.

Црвене траке по наређењу шефице

Прича која је обележила и у највећој мери шокирала је она о женама које су морале да носе црвене траке око руке када су имале менструацију како би се на тај начин обележило да су мање продуктивне.

Овај случај датира још из 2011. године, а сама жена која је то поделила у јавности добила је након тога отказ.

Како се запослила у другој фирми, није желела јавно да говори о ком је граду (податак познат редакцији) и фирми реч, да не би поново добила отказ.

- Најгоре је што је цео ритуал "обележавања" наредила жена која је била шефица, како би на тај начин "остварила уштеду фирми и добила бонус" - прича Лупшин и додаје да у том случају сам послодавац није знао за то, па је и шефица добила отказ након тога.

Милица Лупшин објашњава да пословође често бирају баш такве раднике који ће моћи да буду ауторитарни шефови, који немају обзира ни скупцула да раднике израбљују и стварају атмосферу без тимског духа.

Преносимо делове ове публикација у којима су описани најдрастичнији случајеви израбљивања жена у Србији.

"Лети као у паклу, зими као у хладњачи"

Прве жене које су са њима желеле да поделе своје своја искуства на раду биле су раднице мале текстилне фабрике у Зрењанину. Њих 13 је у једној смени шило фирмирану одећу, за шта послодавац није имао лиценцу.

- Лети није хтео да дозволи коришћење расхладних уређаја, па је у хали био пакао, а зими није укључивао грејање. Морале смо да шијемо у зимским јакнама, да дувамо у прсте, како бисмо могле бар мало да се загрејемо - наводи се у публикацији и додаје да су те жене све то трпеле и радиле.

Још скандалозније је то што их је газда држао закључанима, јер се плашио инспекције и није желео да се зна да производе јакне које су без лиценце и било какве контроле квалитета.

- Пошто је каснио са платом, питале смо га када ће је добити, а он нам је рекао да ће нас изненадити после Нове године, да се одморимо и да смо слободне до 8. јануара - испричале су запослене ауторкама публикације. Први радни дан у новој години освануо и јесте освануо са изненађењем, али веома непријатним: уместо плате, радницама поштом стижу коверте са радним књижицама.

Биле су љуте и отишле су до фирме, али он им је избацио личне ствари испред врата, на улици, и није им дозволио да уђу у погон.

- Одлучиле смо да потражимо помоћ од институција у граду, пријавиле смо полицији, инспекцији рада, али власник је затворио фирму на том месту и изнајмио нови простор, па под другим именом поново започео производњу - наводе оне даље и закључују да никада није имао било какве санкције, а судски поступак које су покренуле пре три године још није завршен.

"Возе нас у камионима, збијене к'о да смо стока"

- Возе нас у камионима збијене к'о да смо стока, некада спусте цераду, па унутра буде загушљиво, лети прави пакао, а зими носимо ћебад да би се умотали и заштитили од хладноће. Рад на њиви није лак, лети упекне сунце, па падамо по њиви од топлоте, некада неке послове радимо и по киши, по хладном времену, снегу... На једном имању смо скупљали шаргарепу, а газда је са сином стајао на тракторској приколици и на нас које цео дан у чучећем положају скупљамо шаргарепу урлају ако покушамо да се на тренутак усправимо. Као робови, ћутале смо и тешиле се да ће и то проћи - испричала је друга жена ауторкама додајући да је сада напоскон дочекала какву такву пензију.

Завршила у Хитној, па добила отказ

Била је срећна када су је примили у једном ланцу пекара јер је чула да су коректни и да ушлајују и здравствено и пензионо.

- После пробног рада одмах сам потписала уговор о раду на неодређено време. У пролеће сам почела да радим, било је напорно, шетали су ме по радњама где фали нека радница, готово да нисам имала слободан дан, али иако већ у годинама, нисам се дала и радила сам заједно са тим младим људима, са некима се и зближила. Ако би нека тура пецива изгорела, то су нам давали за топли оброк, а радници којој се десило то, одузимали су од плате. А онда сам увече 26. августа почела да крварим и завршила сам у Хитној. Јавила сам се шефу радње где сам у том тренутку радила, све сам му објаснила, а он ми рекао да не мислим о послу, и само оздравим, па ћемо се чути. Био је почетак септембра када сам отишла на контролу, али су у болници одбили да ме приме, јер ми здравствена књижица није оверена. Платила сам преглед, и отишла до Дирекције, како бих проверила и замолила да исправе грешку. Али тамо сам добила решење о престанку радног односа, на мој захтев, и то са датумом 30. јул. Рекли су да они не могу ништа, пошто сам сама дала отказ!

Отказ чистачици због панталона

- Ја сам радила као чистачица и добила сам отказ јер сам носила поцепане панталоне. Морала сам, имам две ћерке, и било ми је важније да њима купим, него себи. Пошто сам самохрана мајка, од моје плате смо једва састављале крај са крајем, и није ми ни на памет пало да ћу зато

што носим старе панталоне мојих кћерки добити отказ. Да су ми бар рекли, ја бих некако купила и себи, снашла бих се некако, а сада смо социјални случај.

Преко задруге, па агенције, без права на породилско

- Иако сам већ више од десет година у једном јавном предузеће (податак не објављујемо на захтев ауторки), још увек нисам примљена за стално. Радила сам на одређено, преко Омладинске задруге, на Уговор о повремено-привременим пословима, а задњих годину дана радим преко једне агенције, која има уговор са мојом компанијом. Нема годишњих одмора, боловања, плата ми је мања од плате колегинице која је примљена за стално. Када сам остала у другом стању, нисам имала породилско боловање, а нисам била сигурна ни да ће ме вратити на посао када моје дете буде могло да иде у јаслице. Вратили су ме, и ја сам још увек ту, без било какве гаранције да ме, када дођем у неке године, неће отпустити. Прича се и да ће све оне које су старије од 45 година добити отказ и узети млађе. И без обзира на то што наша компанија послује са великим профитом, не желе да нас приме да радимо до пензије, јер постајемо „маторе“ за рад са странкама, а има нас преко 1.000 које радимо на овај начин. Шта ћемо ми онда, ко ће нас примити, и чему да се надамо?

Свакодневне увреде и претње отказима

- У почетку је све било у реду, али сам све чешће остајала дуже, одлазила сам на посао ујутру, а враћала се касно увече. И недељом сам морала да идем да радим. Власник фирме је повећавао обим посла, али није повећавао и број нас које радимо. За сваку грешку нам је одузимао део плате, па често нисам добијала ни минималац. Топли оброк, регрес и путне трошкове није исплаћивао, мада смо све потписивале да смо их примиле. За годишњи одмор смо имале највише недељу дана, а остатак смо радиле, док је газда водио сате као да смо још на одмору. Готово свакодневно трпимо вербалне нападе. Нема раднице која бар једном није отплакала због увреда и понижавајућих речи нашег газде. Стално прети отказима, и радимо под великим притиском и у страху.

Насиље на послу, насиље код куће

Да су жене са тешким условима рада неретко и жртве породичног насиља сведочи и пример жене која због мужевљеве тортуре дуго није могла да ради било какав посао.

- Удала сам се, и пет година живела као таоц у кући мог мужа. Био је љубоморан и није ми дао да радим. Разболела сам се, па од моје 26. године пијем лекове за смирење. На наговор мојих сестара сам почела да продајем кокице на улици. Било је и хладно, и киша, и снег, и топло. Муж је пристао, али сам имала одређено до кад морам да се вратим, па сам добијала батине када закасним. Међутим, он је остао без посла и почео је да ради заједно са мном. Када смо скупили паре, направили смо колица, па смо могли мало да се заштитимо, и тада ми је свануло.

Мали: Плате у предшколским установама веће за девет одсто Танјуг

Министар финансија Синиша Мали изјавио је у Скупштини Србије, образлажући Предлог закона о допуни Закона о буџетском систему, да ће плате запослених у предшколским установама бити од маја повећане

БЕОГРАД - Министар финансија Синиша Мали изјавио је у Скупштини Србије, образлажући Предлог закона о допуни Закона о буџетском систему, да ће плате запослених у предшколским установама бити од маја повећане за девет одсто.

"Плате запослених у предшколским установама биће повећане за девет одсто у односу на плату из децембра 2018. године, уместо досадашњих седам одсто, почев од плате за мај 2019. године", рекао је Мали у Скупштини Србије.

Он је посланицима представио и Предлог Закона о давању гаранције Републике Србије у корист Сосијете женерал банке, Комерцијалне банке и Војвођанске банке за измирење обавеза јавног предузећа "Србијагас".

„Реч је о задужењу "Србијагаса" по основу Уговора о кредиту за изградњу гасовода на територији Србије од границе с Бугарском до границе с Мађарском и другим суседним земљама са Србијом, кроз улагање у капитал акционарског друштва Соутх Стреам Србија из Швајцарске", рекао је Мали.

Додао је да је износ кредита 70 милиона евра, а рок враћања шест година, укључујући период почека од две године.

На дневном реду седнице Скупштине су и Предлог закона о потврђивању Споразума Владе Србије и Владе Чешке Републике о регулисању дуга Републике Србије према Чешкој Републици као и Предлог закона о потврђивању Споразума између Влада Републике Србије и "Рондец Финанце Инц" о регулисању неизмиреног дуга Србије према "Рондец Финанце Инц".

Једна од тачака дневног реда је и Закон о потврђивању Споразума између Владе Србије и Владе Француске о активностима француске агенције за развој (АФД) и "Пропарцо" (Друштво за промоцију и учешће у привредној сарадњи), којим се регулише оснивање представништва АФД у Србији ради унапређења сарадње, као и Закон о изменама и допунама Закона о странцима.

Са родитељима најдуже живе млади Срби, Македонци и Хрвати

Аутор: Катарина Ђорђевић

Млади у Европској унији у просеку напуштају родитељски дом у 26. години, док се у Македонији, Србији, Хрватској, Италији и Словачкој одвајају од родитеља тек када закораче у четврту деценију

Млади у Европској унији у просеку напуштају родитељски дом у 26. години, а у момачкој и девојачкој соби најдуже остају Македонци, Срби, Хрвати, Италијани и Словаци, који се одвајају од родитеља тек када закораче у четврту деценију, показује истраживање Еуростата. Званична статистика европског статистичког бироа, која бројкама слика осамостаљење младих, говори да су разлике од земље до земље веома велике: из „гнезда” најпре „одлете” млади Швеђани – са непуних двадесет година, Данци остају са родитељима свега годину дана дуже, а Финци напуштају породични дом са непуне 22 године. Млади у Луксембургу, Естонији, Холандији, Немачкој и Француској у самосталан живот крећу између 23. и 24. године, Грци, Шпанци, Португалци и Бугари око 29. године живота, а млади Срби са пуних 30 година.

Еуростатово истраживање показало је и да у свим чланицама ЕУ родитељски дом прво напуштају девојке, а разлози су углавном романтичне природе. Наиме, девојке пре младића стају на луди камен и улазе у брачну луку. Највеће разлике бележе се у Румунији, у којој девојке одлазе од родитеља у 26. години, а мушкарци четири године касније, док у нашој земљи девојке улазе у брак у просеку са 27,5 година, а мушкарци три године касније.

О каснијем осамостаљивању младих недавно је писао и британски „Гардијан”, који је констатовао да данас са родитељима живи милион младих особа више него пре две деценије. Бројке сведоче да је 1997. године у родитељском дому живела свака пета млада особа између 20. и 34. године, а данас са родитељима живи четвртина њих. И студија истраживачког центра „Пју” показује да скоро четвртина Американаца између 25. и 34. године живи у родитељском дому, што је двоструко више него 1980. године, а чак 60 одсто њих прима финансијску помоћ од родитеља.

Чак 46 одсто младих старости од 19 до 25 година нема ниједан атрибут одраслости: завршено образовање, напуштање родитељског дома, запослење, ступање у брак и финансијску независност

Никола Ристић, представник Кровне организације младих Србије, истиче да није изненађен резултатима Еуростатовог истраживања и додаје да стање на тржишту рада отежава еманципацију младих. Подсећа да је прошлогодишњи „Алтернативни извештај о положају и потребама младих у Србији” показао да шест од десет младих особа нема никаква примања, а свака седма особа ради за минималац. Подаци о породичном и брачном статусу младих сведоче да највећи број њих живи са родитељима, тек свака десета млада особа живи у свом стану, а у браку се налази свега десет одсто њих. Осим што забрињава висока стопа незапослености, обесхрабрује и податак да је свега четвртина младих запослена у струци за коју се школовала.

Др Драган Станојевић, доцент на катедри за социологију Филозофског факултета у Београду, каже да веома мали број младих у нашој земљи живи самостално ако није у браку, а узроци те појаве нису само економске природе.

– У нашем друштву постоји снажан култ породице, а одраслост је синоним за улазак у брак и добијање деце. Млади у Европи одрастање схватају као завршавање образовања, стицање финансијске независности и осамостаљење. Код нас се из породице порекла само прелази у

секундарну породицу. Веома мали број младих живи самостално. Изузетак су академци који одлазе из свог града због студирања у великим универзитетским центрима – објашњава наш саговорник.

Резултати студије „Млади – наша садашњост” Института за социолошка истраживања Филозофског факултета у Београду говоре да чак две трећине популације која има између 19 и 35 година спада у категорију издржаваних особа, које финансијски помажу родитељи. Ово истраживање показало је да тек свака седма млада особа живи самостално, односно са пријатељима или рођацима, док студира у другом граду. Са родитељима живе две трећине младих између 24 и 25 година, половина младих од 29 и 30 година и трећина оних између 34 и 35 година. Ако имамо на уму социјалне маркере одраслости – завршено образовање, напуштање родитељског дома, запослење, ступање у брак и финансијску независност – може се констатовати да чак 46 одсто младих старости од 19 до 25 година нема ниједан атрибут одраслости и да скоро свака десета млада особа од 26 до 35 године нема ниједну карактеристику одраслости.

Штрајкачки одбор РГЗ два дана испред Владе и Председништва

Радници Геодетског завода траже смену директора

Пише: Љ. Б.

Део радника Републичког геодетског завода већ 50 дана је у штрајку, а последња два дана Штрајкачки одбор протествовао је испред Владе и Председништва, тражећи од премијерке и председника државе да реагују на њихове захтеве, од којих је хитна смена директора један од главних.

– У 12 часова смо и данас и јуче били испред Владе, у 13 часова испред Председништва и предали смо дописе са нашим захтевима. Тражимо хитну смену директора, због бахатости, претњи запосленима и нерационалног трошења средстава – каже за Данас Стеван Тодоров, повереник АСНС у РГЗ.

Штрајк запослених у катастру почео је 21. јануара, и тада су, како каже, тражили да се свима, а не само појединим радницима исплате додаци на примања и да се преиспита статус запослених.

– После неколико дана штрајк је прекинут јер је договор постигнут, али се већ наредног дана директор тог договора није придржавао – истиче Тодоров.

Директор РГЗ Борко Драшковић је у предузећу, напомиње, од јула 2015, али је на место директора изабран децембра 2017. Тодоров тврди да су запослени у страху и да већина радника, од више од 2.000 запослених на неодређено не сме да штрајкује.

– Одлучили смо да свакодневно указујемо на неправилности у раду, а најновији моменат је да је 4. априла уведена привремена мера о минималном процесу рада која је незаконита и против које ћемо поднети тужбу – напомиње Тодоров. Он тврди да радници РГЗ никако не спадају у категорију оних који морају да поштују минимум процеса рада. АСНС у овом предузећу има око 250 чланова, а осим ове синдикалне организације у штрајку су и чланови Савеза самосталних синдиката којих има дупло више.

Директор РГЗ-а је обећао да ће нашем листу данас објаснити своје виђење ситуације, али је, гостујући пре два дана на РТС-у, рекао да је у РГЗ обезбеђен минимум процеса рада, што значи

да најмање 30 одсто запослених мора да ради. Он је тада рекао да су гужве само у катастрима у Улици 27. марта у Београду и у Земуну, а да су поднете и кривичне пријаве против организатора штрајка јер нису дефинисали шта је циљ.

– Пријављено је да штрајкује 105 људи, док у Републичком геодетском заводу ради 3.000 људи. То је мање од броја људи који су на боловању – рекао је Драшковић за РТС. Он је напоменуо да су сви захтеви испуњени пре две недеље.

И Војном синдикату прети судбина Полицијског: Хоће да нам узму репрезентативност

АУТОР: Јелена Мирковић

Хоће ли, после једног полицијског и Војни синдикат који критикује своје послодавце остати без репрезентативности? Чланови тог синдиката тврде да је таква одлука већ донета, и да само чекају и званични извештај.

Уверени да јесу репрезентативни синдикат, на конференцији за медије организованој заједно са колегама из полиције, најављују протест испред Владе Србије.

Синдикалне представнике војске и полиције муче исти проблеми. Осим борбе за боље плате и услова за рад, и једни и други морају да доказују и своју репрезентативност. Полицијском синдикату Србије она је већ одузета, а исто чека и Војни синдикат Србије.

"Поруку коју желимо да пошаљемо министру Вулину је да погледа филм који је недавно Радио телевизија Србије снимила о борцима на Кошарима и нека види са каквим људима има посла. Ми смо упутили данас захтев Влади Србије и тражили смо хитан састанак са председницом Владе, јер желимо да укажемо лично на проблеме које праве министар одбране и министар унутрашњих послова. Уколико до тога не дође ми ћемо бити на улицама и да ли ћемо већ вечерас бити на степеништу испред Владе Србије и седети тамо на стиропору, као што су то радили неки пре нас, да бисмо остварили своја права", каже председник Војног синдиката Србије Новица Антић.

Убрзо после ових речи, председнику Војног синдиката Новици Антићу, зазвонио је телефон. Био је то позив, који је према свему судећи променио најављене планове. Од седења на стиропору за сада је одустао.

Антић: Позив из Владе Србије, да, од премијерке Ане Брнабић.

Је л то значи да одустајете од најаве?

Антић: То ћемо вам дати касније саопштење. Добили смо одговор на наш захтев за састанак у Влади, састанак ће се десити у понедељак у 8.30.

То значи да одустаје за понедељак од најава?

Антић: То ћемо дати касније саопштење.

Укидање репрезентативности, Полицијском синдикату Србије уследило је пре више од месец дана. Из ресорног министарва тада су поручили да немају легитимитет да представљају запослене, јер међу члановима имају мање од 15 одсто запослених. Председник синдиката Вељко Мијаиловић, тврди да је спорведен незаконити поступак, због чега су од Управног суда тражили да се одлука стави ван снаге.

"А онда нам је Управни суд одговорио да би они то урадили да је нама настала штета и да смо ми све у праву, али ето не могу зато што је губитак наше репрезентативности објављен у Службеном гласнику, што је потуна неистина, губитак наше репрезентативности у ни једном Службеном гласнику почев од 4. марта, па до данашњег дана није објављен", каже председник Полицијског синдиката Србије Вељко Мијаиловић.

У Војном синдикату решење о укидању репрезентативности још чекају. Тврде да имају поуздане информације, да је министар одбране Александар Вулин све поптисао још 15. априла. Указују да је на тај начин министар прекршио закон, јер они имају, како тврде, знатно више чланова, у односу на минимум који закон прописује.